EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El Cul del Pou | Quintí Torra Cordons | Actualitzat el 10/07/2020 a les 19:56

BUGADA AL POU. Juliol 2020

Llobet: a dalt i a baix

Després d'anys de reconversió dels seus establiments a una línia més "refinada" de supermercats -amb marca pròpia de precuinats inclosa- que es diferenciï tant dels grans hípers com de la resta de botigues de queviures, el grup Llobet ha obert un establiment a la zona de Crist Rei, concretament al xamfrà entre el Passeig i el carrer de l'Alcalde Armengou que, des de feia anys, ocupava una oficina bancària. Com es pot apreciar a la imatge, la denominació, en aquest cas, és Llobet 1923, amb una tipografia que connota cert retorn als orígens, abans que la cadena s'expandís obrint una bona colla de supermercats. De fet, com diu el seu web corporatiu: «El naixement del grup es va produir amb l'obertura d'un comerç al carrer Jaume I de Manresa. La primera botiga es va inaugurar l'any 1923 i que avui continua oberta». El curiós del cas, però, no és pas l'elecció d'aquest any en la nova marca, sinó que el fundador i president del grup, Ramon Llobet, viu a la mateixa finca. Per tant, el retorn al passat no pot ser més rodó: Llobet a dalt i a baix.

Telerepàs

Tot i que ens vam cansar de sentir que després de la covid-19 el món -com a mínim l'occidental- no tornarà a ser el mateix, per la manera com la gent s'ha llançat al carrer en els darrers dies ja no sé què pensar. No obstant això, n'hi ha que sí que han maniobrat per continuar oferint serveis clàssics d'economia submergida amb les mesures sanitàries oportunes. Un membre de la redacció em fa arribar aquest anunci en el qual es pot esquinçar una tira per tenir el telèfon, enganxat en el pal d'un semàfor al principi de la carretera de Vic. Com podeu veure a la foto, s'ofereixen tot tipus de serveis de repàs escolar, a tots els nivells i, fins i tot, assessorament pedagògic. I quina és la novetat? El text col·locat en diagonal i en negreta: «Online. Videotrucada». O sigui, ni l'alumne ni el professor de suport entren en contacte físic. El servei funciona a través de la xarxa. És una bona pensada sempre que la canalla, com en el cas de les classes durant el confinament, sigui capaç de concentrar-se en la pantalla i no hagi de tenir el pare i mare fent de mestre de guàrdia.

Ànim comercial

I, inevitablement, la fase de represa també esmola l'enginy dels comerciants que, amb limitació d'aforament o sense, necessiten estimular la venda per compensar la llarga etapa d'aturada d'activitat. En el cas de Rubí i Casals, al carrer Nou, comerç especialitzat en roba interior i d'estar per casa, l'estratègia és clara: insuflar bon rotllo i recuperar l'autoestima de la col·lectivitat després d'un episodi tan dur com la crisi sanitària. La imatge que mostrem a la revista és d'un dels aparadors en forma de cartellera del comerç, que fa xamfrà amb el carrer de la Canal, tot i que

n'hi ha col·locats tres més. En el que reproduïm diu: «Els amics són aquelles estranys éssers que ens pregunten com estem i s'esperen a sentir la resposta!». Ho va immortalitzar una lectora per subratllar-ho com a veritable sentit de l'amistat en temps difícils i suposo que no cal dir que, a la botiga, a part de vendre també saben escoltar. L'ofici, això ja ho té.

Terrassa amb timbre

Ara que, per imaginació, la del bar La Gerra, a la carretera del Pont de Vilomara, pujant, després del carrer Arquitecte Montagut. Amb la necessitat de reflotar els negocis de restauració, la gernació de terrasses ha estat espectacular encara que, com en aquest cas, les taules i les cadires quedin una mica lluny, ja us ho diré. Com certifica una foto que em fa arribar un veí de la zona, per no haver d'hipotecar el servei a la vigilància constant de la terrassa, el bar en qüestió ha col·locat una timbre per avisar el cambrer!

SEPE

En el cas de la seu del SEPE (Servicio Público de Empleo Estatal), l'antic INEM, ubicat, en el cas Manresa, a Casa Caritat, no hi ha ni timbre ni manera de saber quan dirigir-s'hi per ser atès. Com veiem a la imatge, està tancat i barrat com en ple confinament. Exactament igual, val a di.-ho, que el SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya). "Regió7" es va fer ressò del tancament de l'organisme depenent del ministeri i de la dependència depenent de la Generalitat. En el cas del SEPE, però, no hi ha ni un trist rètol que informi de la situació als usuaris. Ni que només fos per dir que no donaran informació. De fet, diàriament, els mitjans van plens de casos de persones que fa tres mesos que esperen rebre la prestació compensatòria corresponent d'empreses en situació d'Expedient de Regulació Temporal d'Ocupació (ERTO) que ara govern espanyol, patronal i sindicats han acordat prorrogar fins al setembre. Absolutament dramàtic.

Intercanvi cultural?

Aquest anunci que fa dies que veig publicat a la secció de classificats de "Regió7" és inquietant. No he gosat trucar al telèfon mòbil que s'hi facilita per resoldre el dubte, però el fet que un noi (català) vulgui conèixer una noia (espanyola) és una, si voleu, "peculiaritat" que em crida l'atenció. Molts, directament, dirien que no cal especificar si el fet de ser català, per imperatiu legal, ja implica ser, alhora, espanyol. Aquí ja no m'hi ficaré, tot i que, especificar procedència/nacionalitat, tindria sentit si el noi en qüestió desitgés conèixer una valenciana, una andalusa o una gallega. L'altra opció, més recargolada, és que l'interessat, fart de la catalanitat i els fracassos entre noies de tendències separatistes s'hagi decidit per, sense embuts, buscar una noia espanyola amb totes

les lletres.

El Kursaal, nou saló de sessions

Faré un incís per fer-me ressò de l'enrenou que va suposar la presa de possessió, ja pactada, del nou alcalde, Marc Aloy. Un acte que, oficialment, per qüestions de necessitat d'aforament i compliment de mesures anticontagi de la covid-19, es va traslladar al Kursaal. Alguns, com el grup municipal socialista encapçalat per Felip González, ho van trobar injustificable, van qualificar la posada en escena d'"aquelarre" i no hi van assistir. La CUP va verbalitzar que aquell canvi d'ubicació tenia un caire propagandístic, però, com a mínim, va ocupar els seients que corresponien a la representació dels ciutadans que els van votar. El portaveu de Ciutadans també va deixar anar una indirecta asseverant que se li feia estrany que un escenari fos el Saló de Sessions, però també hi era. En qualsevol cas, el moment en què el nou batlle va prendre la vara va comptar amb la presència de tot el "ferro" d'ERC, inclòs el president del Parlament. Una part de cerimonial, i més tenint en compte que no hi havia un alcalde republicà a la ciutat des dels anys trenta, ja el tenia ja, la cosa. Respecte del trasllat "injustificat", la polèmica moció de censura contra Joan Carles Batanés a Sant Fruitós, sense anar més lluny, també va obligar a desplaçar la sessió al pavelló municipal, amb "afeccionats" cridaners al porta, per cert. O sigui que a l'Ajuntament, per espai, la sessió extraordinària no crec que s'hi pogués pas fer. Després de tants escarafalls, al vespre, el grup municipal socialista deia que assumia que la intervenció que els tocava fer era allà «el lloc i el moment de fer-la». I Felip González afegia que volien «ser coherents amb les conseqüències que tenen les nostres decisions, sobretot quan són unes decisions que no s'han pres en calent». Doncs bé, en calent els va semblar que el Kursaal no era el lloc adequat i van llançar el petard de la revetlla. Entre presumpta propaganda d'ERC i l'"aquelarre mediàtic" socialista no diré més i deixaré que jutgeu vosaltres mateixos.